

Publicerad 2010-04-26 23:56 av Slagord

Konsten att ta ett liv

En flaska tömd till den sista droppen,
en drunknande själ står och tiger för sitt liv
blottad inför djuphavsgravars hajkäftar
står han och sliter sitt hår.

En droppe fylld till bredden,
En tår av saknad. Nu är det dags.
Men ack, så långt det är ner till marken.

Stjärnregn sjunger, kallar på namn
Vinden skälver bergen. Viskar en lögn så ljuv.
En trasig själ lyfter sina armar för att omfamnas,
bli buren av vinden och förd in i glömskans bittra sötma.
Nordanvinden kallar. Nu är det dags.
Men ack, så långt det är ner till marken.

Visst hade han hoppat, liksom jag.
För världens kalla händer äter mer
än vad man kan svälja. Frossar misär.
Suger ut liv som ur kräfrumpor.

Men det är bara ett problem,
det är så förbannat långt ner till marken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Slagord med Poeter.se id #18209 innehar upphovsrätten